

Perjantai 20.tammikuuta2006

Werstastuutti



**Viestintäleiri tuli Werstaalle -
mitä kaikkea päivän aikana ehdittiin viestiä?**

Perjantai 20.tammikuuta2006

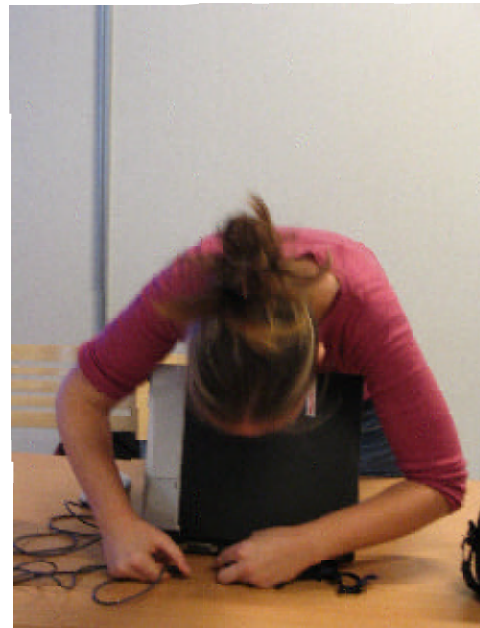
TERVETULOA VIESTINTÄLEIRILLE!

Viestintäleirit ovat itsetakamisen ja ajattelun tulosta. Niillä kannustetaan yhdessä tekemiseen ja itseajatteluun. Itsensäilmaisu on yksi elämän peruspilareista.

Viestintä leirejä on järjestetty aina vuodesta 1987, jolloin leirin perusperiaatteet alkoivat muotoutua yhtenäiseksi kokonaisuudeksi. Pääperiaatteiksi synnyttiin yhdessä tekeminen:

tekemällä oppii -periaate!

Viestintäleiri Tampereella alkoi pakkastavissa tunnelmissa, mutta leiritoiminnot lähtivät sutjakkaasti käyntiin. Leirikonkareita saapui Turusta, Helsingistä ja tietysti Tampereelta. Aamupäivällä ryhmä koululaisia otti leirin lehti-, video- sekä radioryhmän haltuunsa, ja lyhyen opastuksen jälkeen he ryhtyivät hommiin.



Raisan ruutu

Täällä ollaan tampereella. Perinteiseltä leirin aloitukselta vaikuttaa. Mirko säätää radiolaitteita ja puhelee mikille: ”testi testi testi testi”. Tytöt lukee vanhoja tiettytteja ja koneet toimii. Maija Viherä saapui juuri ja suunnitelmat editysvät. Viestintäleirin banderolli on kadonnut. Luultavasti jo vuosia sitten. Nyt hommiin! Pitää saada oma ständi näyttämään houkuttevalta.

werstastuutti

Leirikuvia!

----->
**Toimittajat
suunnittelemassa
juttua
visiivänpöytä**
----->



<-----
Videokameraantutustumassa
<-----

----->
Marja-Liisa Viherä jakoululainen



I h m e i s s ä ä n

Jaaha, tässä sitä ollaan Werstaalla... tietokoneen ääressä, Tampereen Finlaysonin alueella Mediakasvatus messujen viestintäleirillä. Päässäni ei tunnu olevan yhtään järkevää ajatusta kaiken tämän hälinän ja puheen pölinän keskellä.

Olen ensimmäistä kertaa viestintäleirillä... ja sen kyllä huomaa. Olen tullut tänne täysin tietämättömänä siitä mitä täällä tulee tapahtumaan. Pitänee virittää aivot off asennosta on asentoon, ja olla aistit auki, niin eiköhän tämä sekamelska ala pikkuhiljaa muuttua järkeväksi ja minulle selkeäksi tapahtumaksi. Ympärillä pyörii valokuvaajia, taustalla tehdään radio-ohjelmaa ja muutenkin joka puolella tapahtuu jotakin

mielenkiintoista.

En tiedä mitä kaikkea tämä päivä tuo mukanaan, mutta sen tiedän, että illalla kun menen nukkumaan, olen taas hitusen viisaampi kuin aamulla herätessäni. Nyt alkaa tuntua siltä, että kuuma höyryävä kahvikupponen tekisi terää. Eli nyt häippäsen kahville ja tutkailemaan, että mitä kaikkea täällä tapahtuu.

Tero Flink



Sienet

Sienet ovat terveellisiä ja erittäin makeisia. Tykkään sienistä etenkin muusin ja lihapullien kera. Sieniä on monenlaisia hyviä ja pahoja. Sienet ovat joskus myös vaarallisia, joten kannattaa olla varovaisia, kun poimii niitä luonnosta.

Yksi vaarallinen ja paha sieni on kärpässieni! Sitä ei saa syödä! Se on punainen ja siinä on valkoisia pilkkuja. Mutta onhan niitä terveellisiä ja hyviäkin sieniä, kuten kanttarelli ja tatti.

Sieniä löytää yleensä metsistä ja niiden keräileminen on erittäin yleistä ja suosittua puuhaa. Sitä voivat harrastaa kaiken ikäiset ja kokoiset. Sienistä voi tehdä keittoja ja kastikkeita ja voihan niitä syödä pelkkäästäänkin.



Ruoka voi joskus maistua sienelle, vaikkei sientä siinä olisikaan.

HenkilökuvassaGiulia

Koulupäivä mediassa

Ensimmäinen ryhmä joka tuli viestintä mediakasvatusmessujen viestintä leirille oli Pispän koulusta 6.a luokka.

Yksi oppilaista oli **Giulia**, 12 v. Hän pitää ruuasta ja erityisesti elämistä. Giulia tuli messuille, koska opettaja halusi luokan tekävän jotain työpajoissa. Aikaisemmin he ovat luokan kanssa tehneet mm. Pispala-projektia. Oppilaat kuvasivat videokameroilla lempipaikkojaan ja kertoivat niistä. Kokemusta viestintävälineiden käytöstä siis löytyy!

Isona Giulia silti haluaa eläinlääkäriksi tai kosmetiikka-alalle. Ehkäpä hän lähtee Italiaan harjoittamaan tulevaa unelmatyötään, onhan hän puoliksi Italialainen. Vapaa-aikanaan Giulia ei istu television ääressä, vaan askartelee, taiteilee ja leikkii koiran kanssa.



Täällä
on hirveä
meteli!

Eräänä päivänä lähdimme kylmän pakkasen läpi kouluun. Pääsimme kouluun lämmittelemään. Noin tunnin kuluttua meillä lähti bussi kohti keskustoria. Kävelimme suuressa ryhmässä ja suuntasimme pajaan päin. Saavuimme studioon, joka oli mukava kokemus.

Saimme kirjoittaa tietokoneella ja ottaa kuvia. Me päätimme kirjoittaa tästä päivästä. Kirjoitelmaa on oikein mukava tehdä ja odotamme, että tästä tulisi todella hauskaa. Media-päivä on kulumassa ja tunnelma on vapaa ja mukava. Otimme kuvia päivän tekemisistä.

Porukkaa on reilusti. Jotkut kirjoittavat, jotkut kuvaavat ja jotkut katselevat kuvia. Tekemistä riittää. Olo on oikein hyvä. Viihtyisimme studiossa vaikka koko päivän. Aika kuluu nopeasti ja kaikilla on mukavaa. Kirjoittaminen on kuitenkin vaikeampaa miltä näyttää. Haastattelu ja radiokin voisi kiinnostaa. Kun koulu loppuu pääsemme viettämään rauhallista viikon loppua.

Adjoa Darko ja Maria Lehtonen 6.a



Kuvassa ahkerat toimittajat

Perjantai 20.tammikuuta2006

Disco-tanssi on vauhdikas harrastus

Tanssi on hyvin monipuolinen ja mukava harrastus. Se kehittää koordinaatiokykyä, itsetuntoa ja liikkuvuutta. Lisäksi tanssituntien aikana saa paljon uusia kavereita. Tuntien aikana rytmitaju ja kunto kehittyy ikäänkuin huomaamatta.

Olemme harrastaneet tanssia nyt noin puolisen vuotta, eikä kummallakaan meistä ole aiempaa tanssikokemusta. Tuntien sisältöön pääsee nopeasti kiinni ja liikkeet ovat ainakin tässä vaiheessa suhteellisen helppoja.

Harjoitteleminen tällä hetkellä mm. piruetteja, potkuja ja erilaisia tanssisarjoja. Tunnille on tärkeää mennä iloisella mielellä ja valmiina oppimaan uutta. Tanssimme

molemmat kerran viikossa noin tunnin ajan. Tanssi-harrastus ei siis vie valtaosaa vapaa-ajastamme.

Vaatetuksella on myös väliä, joten on hyvä laittaa joustavat tai löysät vaatteet. Tärkeintä on, että vaatteissa on mukava liikkua. Kengät ovat hyvä vaihtoehto, koska niiden avulla on helppo tehdä piruetteja ja muita liikkeitä.

Opettajamme on englantilainen ja puhuu siten tunneilla englantia eli tanssitaidon lisäksi myös kielitaito karttuu. Opettajamme on erittäin energinen ja kannustava, joten aina tunneilta palatessamme tuntuu siltä, että jaksaa vielä seuraavankin viikon.

Kaisa ja Tiina

Mario Kart DS

Mario on taas täällä, tällä kertaa taskukoossa olevassa karting-pelissä. Mukana on myös liuta muita vanhoja tuttuja kuten Luigi, Peach, Bowser ja Toad. Tässä Nintendo DS:lle ilmestyneessä pelissä on myös ratoja vanhoista Mario Karteista.

Tälläkin kertaa on valittavissa kolme eri kisa-luokkaa, 50cc, 100cc ja 150cc (kuutiosenttimetriä). Alussa voi kisata yhdeksällä erilaisella hahmolla ja pelin edetessä voit valita jopa 12:n hahmon väliltä. Tehtävä on tuttu, yrität voittaa kilpailun. Kontrollit ovat helpot ja jo parin

peli kerran jälkeen ohjaus sujuu vaivoitta. Pelattava ei lopu kesken, vaikka kaikki kisat voittaisitkin. Voit tehdä erilaisia tehtäviä tai yrittää päihittää henkilökunnan haamuja aika-ajoissa.

Mario Kart DS on kokonaisuutena varsin hyvä. Pelisysteemi on toimii hyvin eikä pelin kanssa aika käy pitkäksi. Ratoja peliin olisi voinut kyllä laittaa vähän lisää, varsinkin vanhoista Mario Karteista. Mario Kart DS jatkaa varsin onnistuneesti Mario Karttien sarjaa.

Kokonaisuus: 9

Mikko Karppinen

Isoihminen ja sarjakuva

Varsinaisesti sarjakuvat ovat olleet olemassa jo vaikka kuinka kauan, mutta tunnetuimmat (*Yellow Kid*) ulottavat juurensa aina 1900-luvun alkupuolelle. Sadan vuoden aikana se on joutunut kovaan myllytykseen yhdeltä ja toiselta taholta.

Jotkin sarjakuvien sisältöä kritisoineet kirjalliset teokset melkein kaatoivat julkaisullaan koko tunnetun alan, useimmiten vedoten sarjisten haitalliseen ja nuorisolle sopimattomaan materiaaliin.

Nykyäänkin sarjakuvat saattavat olla joillekin pelkkää Aku Ankan tasoista lasten huttua, mutta asia ei ole ikinä ollut tuolla mallilla. Seasta voi poimia lukuisia aikuismaiseen makuun suunnattuja sarjoja, syvällisiä graafisia novelleja ja omaperäistä tarinankerrontaa.

Tällä hetkellä suosituimpia sarjakuvan ilmenemismuotoja on kiistatta japanilainen manga. Varsinkin Suomessa, Euroopan Japanissa, manga ja anime ovat aina eksootisuudessaan suosion huipulla.

Kokoelmasta varmaan kukin pystyy

löytämään suosikkinsa. Suomalaisten artistien tuotokset (Muumit, Viivi ja Wagner) ovat varmaan useimmille mieleen. Niissä ei sorruta aina stripin lopussa vaanivaan vitsin kohokohtaan, koko strippi on itsessään puhdasta sarjakuvaa.

Maailmalta etsiessä jotkut ovat varmaan törmänneet Marveliin ja sen johtotähtiin Hämähäkkimieheen, Ihmenelosiin, Hulkiin ja lukuisiin muihin, unohtamatta DC:a, joilta löytyvät kaikkien tuntemat Teräsmies ja Batman. Karvista, Harald Hirmuista, Masia ja Jaska Jokusta jokainen on varmaan joskus elämässään nähnyt.

Jos haluaa siirtyä kunnolla sarjakuvien maailmaan, kannattaa aloittaa parhaimmistosta. Mangasta nyt löytyy paljon muutakin kuin Pokemon, Dragon Ball tai Naruto.

Joihinkin suosikkeihini lukeutuu muun muassa Berserk, fantasia-maailmaan sijoittuva synkkä, raa'alla väkivaltaisella tarinalla höystetty manga jossa seurataan tietyn miekkaa käyttävän hemmon elämänvaiheita (voi kuulostaa paperilla tylsältä, mutta ei sitä kyllä ole).

Perjantai 20.tammikuuta2006

Luokkaretki vanhaan kartanoon...

(varoitus: mielikuvitusta yli rajojen)

Oli synkkä ja myrskyinen yö. Meidän luokka 7h, oli yöretkellä vanhassa kartanossa.

Yöllä kuului kauhea kolahdus, johon heräsin. Katsoin pelokkaasti ympärilläni ja nousin kuin vaistomaisesti ylös katsomaan mistä kuului kauhea kolahdus. Nousin ylös kauhuissani ja näin kummituksen tanssimassa ribaskaa. Juoksin kauhuissani kellariin, ja huomasin SUURET höyrykoneet. Ne olivat niin suuret, että ne eivät olisi mahtuneet edes meidän suureen luksus asuntoon Vantaan Tikkurilaan. Ne olivat lähes kymmenen metriä korkeita ja vähintään kahdeksan metriä leveitä!

Pakenin niiden sisään jostain luukusta. Vähän aikaa siellä oltuani se käynnistyi arvaamaatta ja kuljetti minut

taikametsään ja siellä törmäsin Jaakonimiseen henkilöön. Jaakko oli joidenkin menninkäisten johtaja, jotka tanssivat ribaskaa kaiken aikaa.

Kun he olivat lopettaneet ribaskan tanssimisen eräs paikallinen asukas, Jussi tuli kysymään miten olin päässyt tänne. Kun Jussi ilmestyi hämmästyin suunniltani sillä hän oli aivan saman näköinen kuin sarjakuvissa näkemäni marssilainen. Jussi oli hidas puheinen. Hän pelästyi ja kuoli.

Se oli ”onnellinen” loppu.

Kymmenen vuotta myöhemmin pääsin kotiin.

Sen pituinen se.

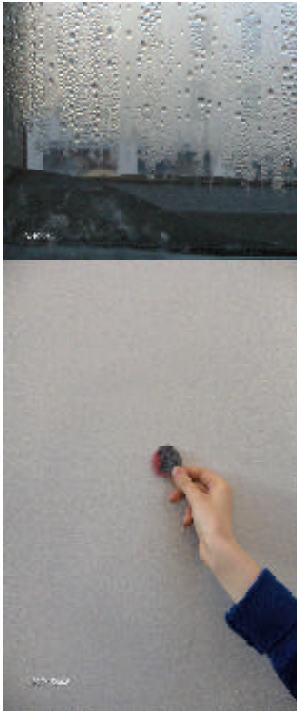
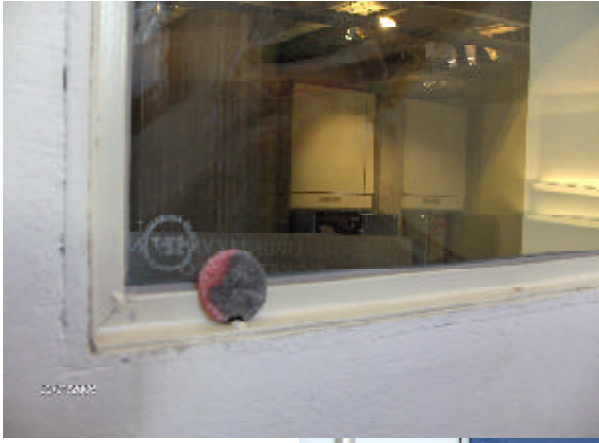
Heli , Jaakko, Jussi & Maija!!!



Loistavaa kameratyötä!

werstastuutti

Perjantai 20.tammikuuta2006



**Nappula
seikkailee**



werstastuutti

Helsinki-Tampere-Helsinki

Helsingin kaupungin aamuinen tunnelma täytyy kokea ainakin kerran elämässä. Kello kuuden aamuruuhka on yllättävän suuri, ja pakkasesta huolimatta ihmiset ovat kokoontuneet rautatieaseman halliin odottamaan junien lähtemistä.

Pakkanen on jälleen saanut liikenteen sekaisin, ja me kaikki tärisemme takeissamme lähes epätoivoisina odotellen saapumatonta junaa. Lopulta junan lähtö viivästyy niin paljon, että aloitamme matkamme toisella vuorolla Helsingistä Tampereen kautta Ouluun.

Juna saapuu raiteelleen, ja kaksinkertainen matkustajalauma pyrkii saamaan hyvät paikat lämpimästä junasta. Valtaamme heti itsellemme penkit ja asettaudumme istumaan leipiemme kanssa. Olemme valmiit aamupalalle, mikä aamuviiden herätyksen jälkeen onkin jo paikallaan. Leipä maistuu kaksi kertaa maukkaammalta kun sitä on joutunut odottelemaan jo yli tunnin.

Olemme juuri päässeet junalla matkustamisen makuun, kun joukko epäkohteliaita naisia valtaa paikkamme Tikkurilassa. Nielemme tappiomme ja siirrymme uupuneina junan alakerran ravintolavaunuun juomaan aamukahvimme.

Hämeenlinnassa ihastelemme vaaleanpunaista taivaanrantaa, jossa aurinko aloittelee nousuaan. Utsjoella aurinko paistaa tänään jopa 20 minuuttia enemmän kuin eilen! Kevät on siis tulossa,

vaikka pakkasen puraisee kovempaa kuin koskaan tänä talvena aikaisemmin. Talvi tuli sittenkin!

Keskustelemme loppumatkan talven ihanuuksista, kuten hiihdosta, laskettelusta, lumiukoista, lumienkeleistä, luistimista, kynttilöistä, kaulahuiveista.. Lopulta kuitenkin saavutamme Tampereen aseman, ja loikkaamme ulos junasta suoraan aseman lämpöisiin sisätiloihin. Tämähän olikin tuttu paikka! Tuo kioski, nuo penkit!

Löydämme heti ystävällisen virkailijan, joka neuvoo meidät Finlaysonin alueelle. Itse osaamme kartan avulla suunnistaa messupaikalle, ja tarvomme pakkasessa keskustan läpi posket ja nenät punaisina ja jäässä. Puhuminen alkaa olla työlästä, ja keskitymme raahaamaan itsemme läpi tuulen ja tuiverruksen kohti tuttuja naamoja. Saamme kuin saammekin itsemme ja nimilappumme valmiiksi kohti uutta messupäivää! Täällä sitä siis vihdoin ollaan elossa ja vireinä - ihme ja kumma. Vatsa alkaa pienoisesti kurnia, joten ruoka-aika taitaa tulla pian tarpeeseen. Lapsoset ovat mukavia ja yllättävän innokkaita oppimaan uutta, ihanaa! Mekin olemme oppineet tänään jotain esimerkiksi muistitikun käytöstä, mutta kertaushan on se opintojen äiti.

Nauttikaa talven ihanuuksista, au revoir! Rauhaa ja rakkautta.

Fiasko (Aura&Marjukka)

Kova hinta kypsyydestä

Kevään ylioppilaskirjoitukset ovat taas ovella. Abiturentit valmistautuvat päätä pahkaa koitokseen ja rentoutuakin täytyisi. Rentoutuminen on kuitenkin vaikeaa, kun kukkarossa asustelee matti. Mikä siis onkaan syy kypsyyskokeen kovalle hinnalle? Kirjoitusten hinta nousi niin perus- kuin ainemaksunkin osalta. Monilla on vielä edessä kahden tai kolmen jopa neljän aineen kirjoitukset eikä rahaa tunnu riittävän mihinkään.

Onko hintojen noston tarkoituksena valmentaa meitä tulevaa opiskelijaelämää varten? Sitä miettii moni kinutessaan vanhemmiltaan mittavia määriä rahaa koulua varten. Lukio kun ei muiltakaan osilta tule kovin halvaksi.

Mihin tämä kaikki raha sitten menee? Tuskin sensori parkojen palkanmaksuun

niin paljon pääomaa kuluu, että se tarvitsisi ottaa lukiolaisten pienistä pennosista. Kukaan ei kerro meille mihin kaikki rahat menevät, eli mikä on syy korotuksiin. Entiset hinnatkin olivat monien mielestä kohtuuttomat, ottaen huomioon koulunkäynnin hinnan tänä päivänä.

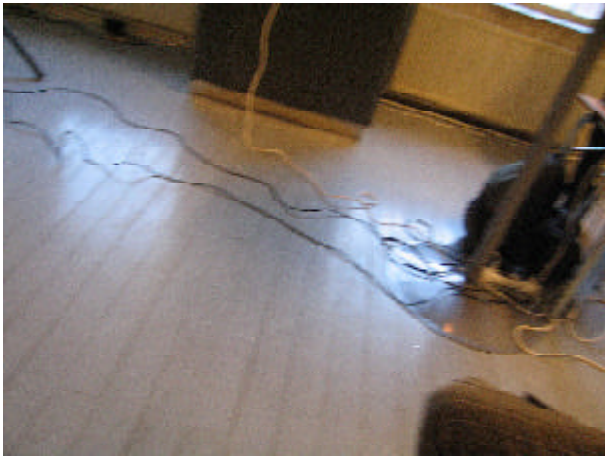
Olisikin siis vain kohtuullista kertoa hermostuneille lukiolaisille mihin heidän rahansa menevät. Sensoritkin voisivat olla tyytyväisiä parantuneisiin tuloksiin, kun kenenkään ei tarvitsisi huolehtia raha-asioista. Kypsyydellä on hintansa, mutta onko se verrattavissa rahalliseen summaan, joka siitä Ylioppilaslautakunnalle maksetaan.

Kaisa Kahila ja Sanni Murtoniemi

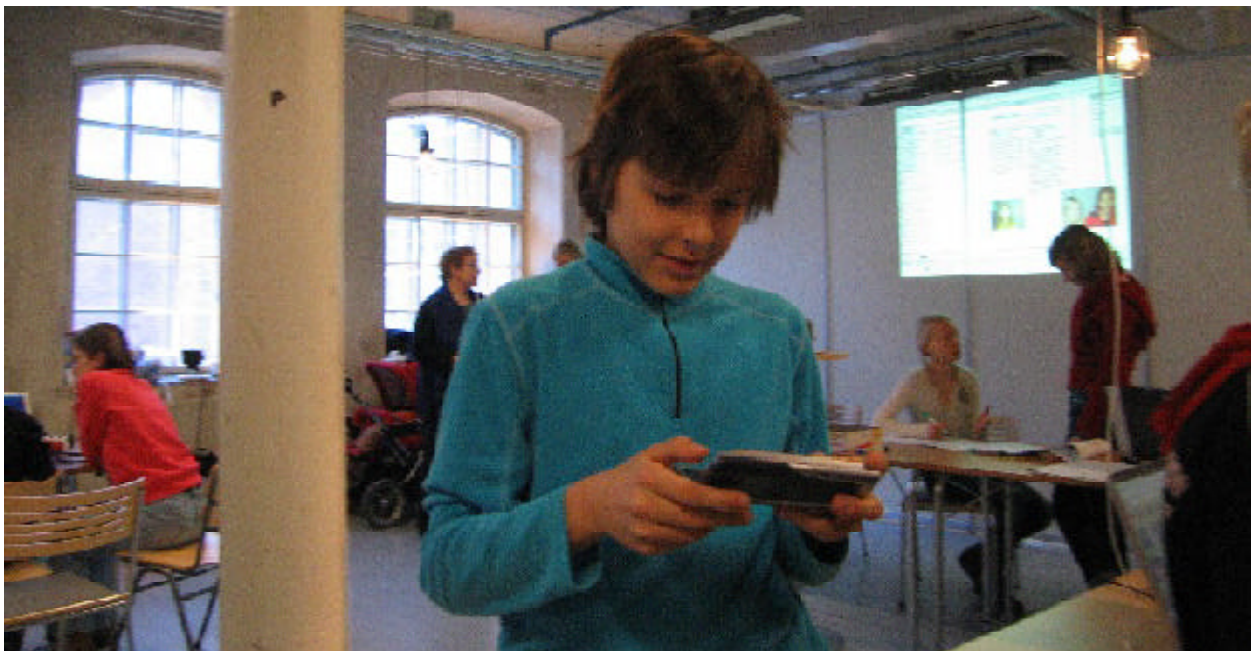


Perjantai 20.tammikuuta2006

**KIITOS
KAIKILLE
LEIRILÄISILLE!
TE OLITTE
MAHTAVIA!**



Viestintäleirillä viesteillään!



werstastuutti